

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- * Kommissionens förordning (EG) nr 1093/96 av den 18 juni 1996 om fastställande av koefficienter för nedsättning av den kompensationsbetalning som inom ramen för rådets förordning (EEG) nr 1765/92 under regleringsåret 1996/97 beviljas i vissa av gemenskapens regioner 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 1094/96 av den 18 juni 1996 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 2
- * Rådets direktiv 96/34/EG av den 3 juni 1996 om ramavtalet om föräldradighet, undertecknat av UNICE, CEEP och EFS 4
- * Rådets direktiv 96/35/EG av den 3 juni 1996 om utnämning av och kompetens hos säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar 10

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Rådet

96/366/EG:

- * Rådets beslut av den 11 juni 1996 om tillämpning av artikel 8 i avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Furstendömet Andorra 16

Kommissionen

96/367/EG:

- * Kommissionens beslut av den 13 juni 1996 om skyddsåtgärder med avseende på mul- och klövsjuka i Albanien (!) 17

(!) Text av betydelse för EES

* **Kommissionens beslut av den 14 juni 1996 om finansiellt gemenskapsstöd för genomförandet av vissa åtgärder för att bekämpa mul- och klövsjuka i Albanien** (¹)..... 19

(¹) Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1093/96

av den 18 juni 1996

om fastställande av koefficienter för nedsättning av den kompensationsbetalning som inom ramen för rådets förordning (EEG) nr 1765/92 under regleringsåret 1996/97 beviljas i vissa av gemenskapens regioner

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1765/92 av den 30 juni 1992 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2989/95⁽²⁾, särskilt artikel 12 i denna, och

med beaktande av följande:

I syfte att förhindra att komplicerade regionaliseringsplaner medför att den faktiska avkastningen kraftigt överskrider den brukliga avkastningen, skall enligt förordning (EEG) nr 1765/92 kompensationsbetalningarna det efterföljande regleringsåret justeras i proportion till hur mycket den genomsnittliga, brukliga avkastningen som angivits för regionaliseringsplanerna 1993 har överskridits.

Förfarandet för att bestämma dessa överskott fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1237/95 av den 31 maj 1995 om tillämpningsföreskrifter för fastställandet av de avkastningar som skall användas vid beräkning av kompensationsbetalningar beviljade enligt förordning

(EEG) nr 1765/92⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) 769/96⁽⁴⁾.

För tillämpning av denna metod fastställs de koefficienter som anges i denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Gemensamma kommittén för spannmål, fetter och torkade foderväxter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För tillämpning av artikel 3.6 i förordning (EEG) nr 1765/92 skall kompensationsbetalningen för regleringsåret 1996/97 beräknas med stöd av en koefficient om 0,996 för Frankrike.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juni 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 12.

⁽²⁾ EGT nr L 312, 23.12.1995, s. 5.

⁽³⁾ EGT nr L 121, 1.6.1995, s. 29.

⁽⁴⁾ EGT nr L 104, 27.4.1996, s. 12.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1094/96

av den 18 juni 1996

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2933/95⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitikens⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-

rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 juni 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juni 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 307, 20.12.1995, s. 21.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 18 juni 1996 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	(ecu/100 kg)	KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	(ecu/100 kg)			
		Schablonvärde vid import			Schablonvärde vid import			
0702 00 35	052	75,8		284	72,1			
	060	80,2		388	79,4			
	064	100,2		400	76,0			
	066	41,7		404	63,6			
	068	62,3		416	72,7			
	204	86,8		508	87,5			
	208	44,0		512	66,8			
	212	97,5		524	63,9			
	624	95,8		528	71,3			
	999	76,0		624	86,5			
	ex 0707 00 25	052		55,3		728	107,3	
053		156,2	800	78,0				
060		61,0	804	100,9				
066		53,8	999	80,0				
068		69,1	0809 10 20	052		144,4		
204		144,3		061		51,3		
624		87,1		064		105,3		
999		89,5		400		338,0		
0709 10 20		220		317,0		999	159,7	
		999		317,0		0809 20 49	052	193,6
		0709 90 77		052			44,8	061
204	77,5			064	138,6			
412	54,2			068	262,6			
0805 30 30	624	151,9		400	272,2			
	999	82,1		600	94,9			
	0808 10 61, 0808 10 63, 0808 10 69	052	132,7	0809 30 21, 0809 30 29	624		288,1	
		204	88,8		676		166,2	
		220	74,0		999		199,8	
		388	74,9		0809 40 20		052	63,1
		400	68,2				220	121,8
		512	54,8			624	106,8	
		520	66,5			999	97,2	
		524	100,8			052	73,2	
		528	62,6			064	64,4	
600		84,0	066			84,9		
624		48,9	068			61,2		
999	77,8	400	175,7					
0808 10 61, 0808 10 63, 0808 10 69	039	111,4	624	250,4				
	052	64,0	676	68,6				
	064	78,6	999	111,2				

(¹) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT nr L 14, 19.1.1996, s. 16). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

RÅDETS DIREKTIV 96/34/EG

av den 3 juni 1996

om ramavtalet om föräldraledighet, undertecknat av UNICE, CEEP och EFS

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av avtalet om socialpolitik som är fogat till protokollet (nr 14) om socialpolitik som är fogat till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 4.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

1. På grundval av protokollet om socialpolitik har medlemsstaterna med undantag för Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (nedan kallade "medlemsstaterna"), som önskar fortsätta på den väg som stakats ut i 1989 års sociala stadga, mellan sig ingått ett avtal om socialpolitiken.
2. Arbetsmarknadens parter får i enlighet med artikel 4.2 i avtalet om socialpolitik gemensamt begära att avtalen på gemenskapsnivå genomförs genom beslut av rådet på förslag av kommissionen.
3. I punkt 16 i gemenskapens stadga om arbetstagares grundläggande sociala rättigheter som gäller principen om likabehandling av kvinnor och män föreskrivs bland annat att det "även bör utarbetas åtgärder som gör det möjligt för kvinnor och män att förena sina åtaganden i arbetsliv och familjeliv".
4. Rådet har trots ett omfattande samförstånd inte kunnat besluta om förslaget till direktiv om föräldraledighet och ledighet av familjeskäl⁽¹⁾, i dess lydelse efter ändringen⁽²⁾ den 15 november 1984.
5. I enlighet med artikel 3.2 i avtalet om socialpolitik har kommissionen samrått med arbetsmarknadens parter om en möjlig inriktning för en gemenskapsåtgärd som rör möjligheten att förena arbetsliv och familjeliv.
6. Kommissionen som efter detta samråd fann att en gemenskapsåtgärd borde vidtas, har på nytt i enlighet med artikel 3.3 i avtalet samrått med arbetsmarknadens parter om det planerade förslagets innehåll.
7. De allmänna branschövergripande organisationerna (UNICE, CEEP och EFS) informerade i ett gemensamt brev av den 5 juli 1995 kommissionen om att de

önskade inleda det förfarande som anges i artikel 4 i avtalet.

8. De nämnda allmänna branschövergripande organisationerna ingick den 14 december 1995 ett ramavtal om föräldraledighet och de har i enlighet med artikel 4.2 i avtalet till kommissionen överlämnat en gemensam begäran om att detta ramavtal skall genomföras genom beslut av rådet på förslag av kommissionen.
9. Rådet uppmanade den 6 december 1994 i sin resolution om vissa perspektiv för socialpolitiken i Europeiska unionen: "Bidrag till ekonomisk och social konvergens i unionen"⁽³⁾ arbetsmarknadens parter att utnyttja möjligheten att ingå överenskommelser, eftersom arbetsmarknadens parter i allmänhet befinner sig närmare den sociala verkligheten och de sociala problemen. I Madrid välkomnades undertecknandet av detta ramavtal av de medlemmar i Europeiska rådet vilkas stater deltar i avtalet om socialpolitik.
10. De undertecknande parterna önskade ingå ett ramavtal med minimikrav för föräldraledighet och frånvaro från arbetet på grund av force majeure och som överlåter till medlemsstaterna och/eller arbetsmarknadens parter att fastställa villkoren för tillämpning av föräldraledigheten, så att rådande förhållanden inklusive dem som gäller för familjepolitiken i varje medlemsstat beaktas, särskilt vad gäller villkoren för beviljande av föräldraledighet och utnyttjande av rätten till föräldraledighet.
11. Ramavtalet genomförs lämpligen genom ett direktiv i enlighet med artikel 189 i fördraget. Detta bör vara bindande för medlemsstaterna med avseende på det resultat som skall uppnås men överlåta åt dem att bestämma form och tillvägagångssätt.
12. I enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom dessa formuleras i artikel 3b i fördraget, kan målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv begränsar sig till vad som minst krävs för att uppnå dessa mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta syfte.

⁽¹⁾ EGT nr C 333, 9.12.1983, s. 6.

⁽²⁾ EGT nr C 316, 27.11.1984, s. 7.

⁽³⁾ EGT nr C 368, 23.12.1994, s. 6.

13. Kommissionen har utarbetat sitt förslag till direktiv med hänsyn till de undertecknande parternas representativitet, till deras uppdrag, till lagligheten i ramavtalets bestämmelser och till relevanta föreskrifter beträffande små och medelstora företag.
14. Kommissionen har i enlighet med sitt meddelande av den 14 december 1993 om genomförandet av protokollet om socialpolitik informerat Europaparlamentet genom att till detta överlämna texten till ramavtalet åtföljd av kommissionens förslag till direktiv och dess motivering.
15. Kommissionen har också informerat Ekonomiska och sociala kommittén genom att till denna överlämna texten till ramavtalet åtföljd av kommissionens förslag till direktiv och dess motivering.
16. I punkt 4.2 i ramavtalet betonas att genomförandet av avtalets bestämmelser inte får utgöra skäl för att sänka den allmänna skyddsnivån för arbetstagarna inom det område som omfattas av detta avtal, detta utan att påverka medlemsstaternas och/eller arbetsmarknadens parter rätt att med hänsyn till förändrade omständigheter (inklusive ett införande av en bestämmelse om att rättigheten inte kan överlåtas) utarbeta olika lagar, andra författningar eller avtal, under förutsättning att minimikraven i detta avtal uppfylls.
17. I gemenskapens stadga om arbetstagares grundläggande sociala rättigheter erkänns vikten av att bekämpa alla former av diskriminering — särskilt de som är grundade på kön, hudfärg, ras, åsikter eller tro.
18. I artikel F.2 i Fördraget om Europeiska unionen föreskrivs att "Unionen skall som allmänna principer för gemenskapsrätten respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950, och såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner".
19. På gemensam begäran av arbetsmarknadens parter får en medlemsstat åt dem överlåta att genomföra detta direktiv, på villkor att medlemsstaten vidtar alla nödvändiga åtgärder för att hela tiden kunna säkerställa de resultat som föreskrivs i detta direktiv.
20. Genomförandet av ramavtalet bidrar till att uppfylla de mål som anges i artikel 1 i avtalet om socialpolitik.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Genomförande av ramavtalet**

Syftet med detta direktiv är att genomföra det ramavtal om föräldraledighet som ingicks den 14 december 1995 mellan de allmänna branschövergripande organisationerna (UNICE, CEEP och EFS) och som återfinns i bilagan.

*Artikel 2***Slutbestämmelser**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 3 juni 1998 eller se till att arbetsmarknadens parter senast den dagen i samförstånd har vidtagit de åtgärder som behövs, och medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att hela tiden kunna säkerställa de resultat som föreskrivs i detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Om det är nödvändigt med hänsyn till särskilda svårigheter eller ett genomförande genom kollektivavtal, får medlemsstaterna förfoga över ytterligare högst ett år.

De skall genast underrätta kommissionen om dessa omständigheter.

3. När en medlemsstat antar de bestämmelser som anges i punkt 1 skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 3 juni 1996.

På rådets vägnar

T. TREU

Ordförande

BILAGA

RAMAVTAL OM FÖRÄLDRALEDIGHET

INLEDNING

Det bifogade ramavtalet innebär ett åtagande av UNICE, CEEP och EFS att införa minimiföreskrifter om föräldraledighet och frånvaro från arbetet på grund av force majeure, såsom ett viktigt medel för att göra det möjligt att förena arbetsliv och familjeliv och att främja rätten till lika möjligheter för kvinnor och män samt principen om likabehandling av kvinnor och män.

EFS, UNICE och CEEP anmodar kommissionen att förelägga rådet detta ramavtal för att rådet genom beslut skall göra dessa minimiföreskrifter tvingande i Europeiska gemenskapens medlemsstater med undantag av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

I. ALLMÄNNA ÖVERVÄGANDEN

1. Med beaktande av det avtal om socialpolitik, som är fogat till det sociala protokollet som är fogat till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 3.4 och 4.2 i detta, och
med beaktande av följande:
2. I artikel 4.2 i avtalet om socialpolitik föreskrivs att de avtal som ingås på gemenskapsnivå på gemensam begäran av de undertecknade parterna skall genomföras genom beslut av rådet på förslag av kommissionen.
3. Kommissionen har meddelat sin avsikt att föreslå en gemenskapsåtgärd som gör det möjligt att förena arbetsliv och familjeliv.
4. I gemenskapens stadga om arbetstagares grundläggande sociala rättigheter fastställs i punkt 16, som gäller principen om likabehandling av kvinnor och män, att åtgärder måste utarbetas för att kvinnor och män skall kunna förena sina åtaganden i arbetsliv och familjeliv.
5. I rådets resolution av den 6 december 1994 medges att en effektiv politik för lika möjligheter förutsätter en övergripande och integrerad strategi som möjliggör en bättre planering av arbetstiderna, en större flexibilitet samt en smidigare återgång till arbetslivet och konstateras arbetsmarknadens parter viktiga roll på detta område och för att erbjuda kvinnor och män en möjlighet att förena åtaganden i arbetsliv och familjeliv.
6. Åtgärderna för att förena arbetsliv och familjeliv bör uppmuntra till införande av nya, flexibla sätt att organisera arbete och tid som är bättre anpassade till samhällets växlande behov och som bör tillgodose både företagets och arbetstagarnas behov.
7. Familjepolitiken bör ses i förhållande till de demografiska förändringarna, effekterna av att befolkningen åldras, att generationerna närmar sig varandra och främjandet av kvinnors deltagande i arbetslivet.
8. Männen bör uppmuntras att dela ansvaret för familjen lika och uppmuntras till att utnyttja föräldraledigheten, till exempel genom program för att göra dem medvetna.
9. Detta avtal är ett ramavtal som ger minimiföreskrifter och bestämmelser för föräldraledighet, till skillnad från mammaledighet, och för frånvaro från arbetet på grund av force majeure, och det ankommer på medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att införa kvalifikationskrav och tillämpningsföreskrifter med hänsyn till situationen i varje medlemsstat.

10. Medlemsstaterna bör föreskriva bevarandet av de naturaförmåner som medges inom ramen för sjukförsäkringen under en minimiperiod av föräldraledigheten.
11. Medlemsstaterna bör också, när detta visar sig vara lämpligt med hänsyn till de nationella förhållandena och budgetsituationen, inrikta sig på att i befintligt skick bevara rätten till socialförsäkringsförmåner under minimiperioden för föräldraledigheten.
12. Detta avtal beaktar nödvändigheten av att höja de socialpolitiska kraven, främja konkurrenskraften hos gemenskapens ekonomi och undvika att införa administrativa, finansiella eller juridiska hinder som är utformade på ett sätt som hindrar att små och medelstora företag bildas och utvecklas.
13. Arbetsmarknadens parter har de bästa förutsättningarna för att finna lösningar som svarar mot arbetsgivarnas och arbetstagarnas behov och de bör följaktligen tilldelas en särskild roll i genomförandet och tillämpningen av detta avtal.

HAR DE UNDERTECKNANDE PARTERNA SLUTIT DETTA AVTAL.

II. INNEHÅLL

§ 1: Syfte och tillämpningsområde

1. I detta avtal anges minimiföreskrifter som avser att underlätta för föräldrar som arbetar att förena åtaganden i arbetsliv och familjeliv.
2. Detta avtal skall tillämpas på alla arbetstagare, kvinnor och män, som har ett anställningsavtal eller ett anställningsförhållande enligt definitionen i den lagstiftning, de kollektivavtal eller den praxis som gäller i varje medlemsstat.

§ 2: Föräldraledighet

1. Om inte annat följer av punkt 2.2 ges arbetstagare, kvinnor och män, genom detta avtal en individuell rätt till föräldraledighet med anledning av ett barns födelse eller vid adoption av ett barn för att vårda detta barn under minst tre månader och upp till en bestämd ålder som får vara upp till åtta år och som skall fastställas av medlemsstaterna och/eller av arbetsmarknadens parter.
2. För att främja rätten till lika möjligheter för kvinnor och män och principen om likabehandling av kvinnor och män anser de undertecknande parterna att den rätt till föräldraledighet som föreskrivs i punkt 2.1 i princip bör beviljas på så sätt att den inte kan överlåtas.
3. Kvalifikationskraven och tillämpningsföreskrifterna för föräldraledighet skall fastställas enligt lag och/eller kollektivavtal i medlemsstaterna med iakttagande av minimiföreskrifterna i detta artikel. Medlemsstaterna och/eller arbetsmarknadens parter får bland annat
 - a) besluta om huruvida föräldraledigheten beviljas på heltid, deltid, uppdelad eller i form av sparade dagar,
 - b) göra rätten till föräldraledighet beroende av en kvalifikationsperiod i arbete och/eller anställningstid som inte får överskrida ett år,
 - c) anpassa kvalifikationskraven och tillämpningsföreskrifterna för föräldraledighet till de särskilda omständigheter som råder vid adoption,
 - d) fastställa anmälningsperioder inom vilka den arbetstagare som utnyttjar sin rätt till föräldraledighet för arbetsgivaren skall uppge tidpunkterna för föräldraledighetens början och slut,
 - e) fastställa de omständigheter under vilka arbetsgivaren, efter samråd i enlighet med lagstiftning, kollektivavtal och nationell praxis, av skäl som kan rättfärdigas och som sammanhänger med företagets drift får uppskjuta beviljandet av föräldraledigheten (till exempel då arbetet är säsongbetonat, då någon vikarie inte kunnat uppbringas inom anmälningsperioden, då en betydande del av arbetsstyrkan samtidigt ansöker om föräldraledighet, då en särskild funktion är strategiskt viktig). Svårigheter som uppkommer vid tillämpningen av denna bestämmelse skall lösas i enlighet med nationell lagstiftning, nationella kollektivavtal och nationell praxis.
 - f) utöver punkt e ovan godkänna särskilda arrangemang för att tillgodose de små företagens behov avseende drift och struktur.

4. För att säkerställa arbetstagarnas möjlighet att utnyttja föräldraledigheten skall medlemsstaterna och/eller arbetsmarknadens parter, i enlighet med nationell lagstiftning, nationella kollektivavtal eller nationell praxis, vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda arbetstagarna mot uppsägning på grund av att de begär eller tar i anspråk sin rätt till föräldraledighet.
5. Vid föräldraledighetens utgång har arbetstagaren rätt att återgå till sitt arbete eller, om detta är omöjligt, till ett likvärdigt eller likartat arbete som överensstämmer med dennes anställningsavtal eller anställningsförhållande.
6. De rättigheter som arbetstagaren förvärvat eller står i begrepp att förvärva när föräldraledigheten börjar skall bevaras oförändrade fram till och med föräldraledighetens slut. Vid föräldraledighetens slut skall dessa rättigheter inklusive de ändringar som härrör från nationell lagstiftning, nationella kollektivavtal eller nationell praxis vara gällande.
7. Medlemsstaterna och/eller arbetsmarknadens parter skall fastställa vad som skall gälla för anställningsavtalet eller anställningsförhållandet under föräldraledigheten.
8. Alla socialförsäkringsfrågor som hänger samman med detta avtal skall behandlas och avgöras av medlemsstaterna i enlighet med nationell lagstiftning och med beaktande av kontinuitetens betydelse när det gäller rätten till socialförsäkringsförmåner, särskilt sjuk- och hälsovård.

§ 3: Frånvaro från arbetet på grund av force majeure

1. Medlemsstaterna och/eller arbetsmarknadens parter skall, i enlighet med nationell lagstiftning, nationella kollektivavtal och/eller nationell praxis, vidta nödvändiga åtgärder för att ge arbetstagaren rätt till ledighet på grund av force majeure som har samband med trängande familjeskäl vid sjukdom eller olycksfall, som gör arbetstagarens omedelbara närvaro absolut nödvändig.
2. Medlemsstaterna och/eller arbetsmarknadens parter får fastställa kvalifikationskrav och tillämpningsföreskrifter till punkt 3.1 och begränsa denna rätt till ett särskilt antal dagar om året och/eller för varje tillfälle.

§ 4: Slutbestämmelser

1. Medlemsstaterna får tillämpa eller införa bestämmelser som är förmånligare än de som föreskrivs i detta avtal.
2. Genomförandet av bestämmelserna i detta avtal får inte utgöra skäl för att sänka den allmänna skyddsnivån för arbetstagarna inom det område som omfattas av detta avtal och påverkar inte medlemsstaternas och/eller arbetsmarknadens parter rätt att med hänsyn till förändrade omständigheter (inklusive ett införande av en bestämmelse om att rättigheten inte kan överlåtas) utarbeta olika lager, andra författningar eller avtal, under förutsättning att minimiföreskrifterna i det här avtalet iakttas.
3. Arbetsmarknadens parter rätt att på lämplig nivå, även europeisk sådan, sluta avtal som anpassar och/eller kompletterar bestämmelserna i detta avtal med hänsyn till särskilda omständigheter påverkas inte av detta avtal.
4. Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa rådets beslut senast två år efter beslutets antagande eller säkerställa att arbetsmarknadens parter⁽¹⁾ med hjälp av avtal inför nödvändiga bestämmelser före utgången av denna period. Om det med hänsyn till särskilda svårigheter eller ett genomförande med hjälp av kollektivavtal är nödvändigt, får medlemsstaterna förfoga över ytterligare högst ett år för att följa beslutet.
5. Förebyggande och behandling av tvister och klagomål till följd av tillämpningen av detta avtal skall ske i enlighet med nationell lagstiftning, nationella kollektivavtal och nationell praxis.
6. Utan att det påverkar kommissionens, de nationella domstolarnas och EG-domstolens respektive roller bör alla frågor som har samband med tolkningen av detta avtal på europeisk nivå, av kommissionens i första hand överlämnas till de undertecknande parterna som skall avge ett yttrande.
7. De undertecknande parterna skall se över tillämpningen av detta avtal fem år efter dagen för rådets beslut, om någon av parterna i detta avtal begär detta.

⁽¹⁾ Enligt artikel 2.4 i avtalet om socialpolitik.

Utfärdat i Bryssel den 14 december 1995.

Fritz VERZETNITSCH
Ordförande för EFS

Antonio Castellano AUYANET
Ordförande för CEEP

François PERIGOT
Ordförande för UNICE

Emilio GABAGLIO
Generalsekreterare

Roger GOURVÈS
Generalsekreterare

Zygmunt TYSZKIEWICZ
Generalsekreterare

EFS
Boulevard Émile Jacqmain 155
B-1210 Bryssel

CEEP
Rue de la Charité 15
B-1040 Bryssel

UNICE
Rue Joseph II 40
B-1040 Bryssel

RÅDETS DIREKTIV 96/35/EG

av den 3 juni 1996

om utnämning av och kompetens hos säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189 c i fördraget angivna förfarandet⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Under åren har nationella och internationella transporter av farligt gods ökat avsevärt, vilket medför ökade risker för olyckor.

Vissa olyckor som inträffar vid transport av farligt gods kan vara förorsakade av bristande kunskaper om de risker som är förenade med sådana transporter.

Vid inrättandet av en inre marknad visar det sig nödvändigt att anta åtgärder för att på ett bättre sätt förebygga de risker som är förenade med sådana transporter.

Genom rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa⁽⁴⁾ införs inga åtgärder mot de risker som är förenade med transport av farligt gods.

Det är angeläget att kräva att de företag som utför transporter av farligt gods eller lastning eller lossning i samband med sådana transporter, följer bestämmelserna för att förebygga de risker som är förenade med transport av farligt gods, oavsett om det gäller transport på väg, järnväg eller inre vattenvägar och för att underlätta uppnåendet av detta syfte bör säkerhetsrådgivare med lämplig utbildning utses vad gäller transport av farligt gods.

⁽¹⁾ EGT nr C 185, 17.7.1991, s. 5 och C 233, 11.9.1992, s. 5.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 27 november 1991 (EGT nr C 40, 17.2.1992, s. 46).

⁽³⁾ Yttrande avgivet den 15 maj 1992 (EGT nr C 150, 15.6.1992, s. 332), rådets gemensamma ståndpunkt av den 6 oktober 1995 (EGT nr C 297, 10.11.1995, s. 13) och Europaparlamentets beslut av den 17 januari 1996 (EGT nr C 32, 5.2.1996, s. 49).

⁽⁴⁾ EGT nr L 183, 29.6.1989, s. 1.

Utbildningen måste syfta till att ge rådgivaren kunskaper och de väsentliga bestämmelser i lagar, förordningar och föreskrifter som är tillämpliga för sådan transport.

Medlemsstaterna måste fastställa en lägsta gemensam utbildningsnivå vilken skall bekräftas genom en godkänd examen.

Medlemsstaterna måste utfärda ett intyg enligt en gemenskapsmodell om rådgivarens kompetens så att denne kan utföra sitt arbete i hela gemenskapen.

Rådgivarens kompetens kommer att bidra till bättre kvalitet i den verksamhet de verkar i vilket främjar användarnas intressen. Den bidrar även till minskade risker för olyckor som kan medföra oåterkallelig försämring av miljön och allvarliga fysiska skador för människor som kan komma i kontakt med det farliga godset.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Medlemsstaterna skall, i enlighet med villkoren i detta direktiv, vidta nödvändiga åtgärder för att varje företag som i sin verksamhet utför transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar, eller lastning eller lossning i samband med sådana transporter, senast den 31 december 1999 utser en eller flera säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods, med uppdrag att medverka till att förebygga de risker för människor eller egendom eller i miljön som är förenade med sådan verksamhet.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med:

- a) *företag*: varje fysisk eller juridisk person med eller utan vinstsyfte, varje förening eller grupp av personer, som inte utgör en juridisk person, med eller utan vinstsyfte, och varje myndighetsorgan som antingen för egen del utgör en juridisk person eller som är beroende av en myndighet som är en juridisk person och som transporterar, lastar eller lossar farligt gods;

- b) *säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods, nedan kallat "rådgivare"*: varje person som utses av företagsledningen för att utföra de uppdrag och uppgifter som anges i artikel 4 och som har ett sådant utbildningsintyg som krävs enligt artikel 5;
- c) *farligt gods*: gods som betecknas som farligt gods enligt bilaga A i rådets direktiv 94/55/EG av den 21 november 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på väg⁽¹⁾;
- d) *berörda verksamheter*: transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar, med undantag för nationell inre vattenväg som inte står i förbindelse med andra medlemsstaters inre vattenvägar, samt lastning eller lossning i samband med dessa transporter.

Artikel 3

Undantag

Medlemsstaterna kan föreskriva att detta direktiv inte skall tillämpas på företag:

- a) vars berörda verksamhet gäller transport av farligt gods med transportmedel som tillhör militären eller som sker under militärens ansvar, eller
- b) vars berörda verksamhet gäller sådana begränsade kvantiteter per transportenhet, som understiger de mängder som fastställts i marginalanteckningarna 10010 och 10011 i bilaga B i direktiv 94/55/EG, eller
- c) vars huvud- eller biverksamhet inte består av transport av farligt gods eller lastning eller lossning i samband med sådan transport, men som tillfälligt genomför nationell transport av farligt gods eller utför lastning eller lossning i samband med sådan transport och där risken för fara eller miljöförstöring är minimal.

Artikel 4

Säkerhetsrådgivarens roll och utnämning

- Rådgivarens huvuduppgift är att under företagsledningens ansvar med alla tillämpliga medel och åtgärder inom ramen för företagets berörda verksamhet underlätta fullgörandet av denna verksamhet i enlighet med tillämpliga bestämmelser och under bästa möjliga säkerhetsförhållanden. Rådgivaren skall utföra de uppgifter som anges i bilaga I med hänsyn tagen till företagets verksamhet.
- Rådgivarens åligganden kan även utföras av företagsledaren själv, av en person som har andra uppgifter i före-

taget eller av en person som inte tillhör företaget, under förutsättning att personen i fråga verkligen kan utföra rådgivarens uppgifter.

- På begäran skall varje berört företag meddela rådgivarens namn till den behöriga myndigheten eller till ett för ändamålet utsett organ i varje medlemsstat.

Artikel 5

Utbildningsintyg

- Rådgivaren skall inneha ett utbildningsintyg enligt gemenskapsmodell, nedan kallat "intyg" som gäller för det eller de berörda transportslagen. Detta intyg skall utfärdas av den behöriga myndigheten eller av ett för ändamålet utsett organ i varje medlemsstat.
- För att erhålla intyget måste personen genomgå en utbildning och avlägga en examen som godkänns av medlemsstatens behöriga myndighet.
- Utbildningen syftar huvudsakligen till att ge den blivande rådgivaren erforderliga kunskaper om de risker som är förenade med transport av farligt gods, om lagar, förordningar och föreskrifter som är tillämpliga för det eller de berörda transportslagen samt om de uppgifter som anges i bilaga I.
- Provet skall åtminstone omfatta de ämnesområden som anges i förteckningen i bilaga II.
- Intyget skall upprättas i enlighet med modellen i bilaga III.
- Intyget skall erkännas av samtliga medlemsstater.

Artikel 6

Intygets giltighet

Intyget skall vara giltigt i fem år. Intygets giltighetstid skall förlängas automatiskt för fem år i taget om innehavaren, under det år som föregår intygets sista giltighetsdag, genomgått repetitionsutbildning eller har godkänts vid ett prov vilka har godtagits av den behöriga myndigheten.

Artikel 7

Olycksrapportering

Om en olycka som skadat människor, egendom eller miljön inträffar under transport, lastning eller lossning som utförs av det berörda företaget, skall rådgivaren, efter att ha inhämtat de nödvändiga upplysningarna för detta, lämna en olycksrapport till företagsledningen, eller, i förekommande fall, till en lokal myndighet.

⁽¹⁾ EGT nr L 319, 12.12.1994, s. 7.

Denna rapport skall inte ersätta de rapporter som företagsledningen eventuellt åläggs att lämna i medlemsstaterna enligt annan internationell, gemenskapsrättslig eller nationell lagstiftning.

Artikel 8

Anpassning av direktivet

Nödvändiga ändringar för att anpassa detta direktiv till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen inom dess tillämpningsområde, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 9.

Artikel 9

1. Kommissionen skall bistås av en kommitté för transport av farligt gods, vilken inrättades genom artikel 9 i direktiv 94/55/EG, nedan kallad "kommittén", som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Vid röstning i kommittén skall de röster som avges av medlemsstaternas företrädare vägas enligt samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall själv anta de föreslagna åtgärderna om de är förenliga med kommitténs yttrande.

b) Om åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall

kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 10

Detta direktiv skall inte påverka bestämmelserna om arbetstagarnas säkerhet och hälsa i direktiv 89/391/EEG och dess särskilda tillämpningsbestämmelser.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar, förordningar och föreskrifter som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 1999. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall se till att till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 12

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 3 juni 1996.

På rådets vägnar

T. TREU

Ordförande

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER RÅDGIVARENS UPPGIFTER SOM AVSES I ARTIKEL 4.1

Rådgivaren skall särskilt ha följande uppgifter:

- övervaka efterlevnaden av bestämmelser för transport av farligt gods,
- ge företaget råd i fråga om verksamhet rörande transport av farligt gods,
- överlämna en årlig rapport till företagsledningen eller i förekommande fall till en lokal myndighet, om företagets verksamhet när det gäller transport av farligt gods. Rapporten skall bevaras i fem år och på begäran ställas till de nationella myndigheternas förfogande.

I rådgivarens uppgifter ingår dessutom bland annat undersökning av följande praxis och förfaranden i samband med transport av farligt gods:

- förfarandet för att säkra efterlevnaden av bestämmelserna om identifiering av farligt gods som transporteras,
- företagets praxis rörande den hänsyn som tas vid förvärv av transportmedel till särskilda behov som gäller för transport av farligt gods,
- förfaranden för att kontrollera den utrustning som används vid transport, lastning eller lossning av farligt gods,
- att företagets berörda personal har lämplig utbildning och att uppgifter om utbildningen finns i personalregistret,
- genomförande av lämpliga nödgärder i händelse av olycka eller tillbud som kan påverka säkerheten vid transport, lastning eller lossning av farligt gods,
- utförande av analyser och vid behov upprättande av rapporter om konstaterade olycksfall, tillbud eller allvarliga överträdelser under transport, lastning eller lossning av farligt gods,
- införande av lämpliga åtgärder för att undvika att olycksfall, tillbud eller allvarliga överträdelser upprepas,
- hänsynstagande till lagstiftning och särskilda behov vid transport av farligt gods vad avser valet eller anlitande av underleverantörer eller andra mellanhänder,
- kontroll av att personalen med uppdrag att transportera, lasta eller lossa farligt gods har fått detaljerade arbetsföreskrifter och instruktioner,
- införande av åtgärder för att öka medvetenheten om de risker som är förenade med transport, lastning eller lossning av sådant gods,
- införande av kontrollförfaranden för att säkerställa att de dokument och den säkerhetsutrustning som skall medfölja transporterna finns ombord och att dessa dokument och denna utrustning uppfyller gällande bestämmelser,
- införande av kontrollförfaranden för att säkerställa att bestämmelserna vad gäller lastning och lossning följs.

BILAGA II

FÖRTECKNING ÖVER DE ÄMNESOMRÅDEN SOM AVSES I ARTIKEL 5.4

De kunskaper som skall beaktas för erhållande av intyget skall åtminstone avse följande ämnen:

- I. Allmänna förebyggande och säkerhetsåtgärder:
 - kunskap om de olika konsekvenser som en olycka med farligt gods kan innebära,
 - kunskaper om de främsta olycksorsakerna.
- II. Bestämmelser hänförliga till det använda transportslaget i nationell lagstiftning i gemenskapslagstiftningen och i internationella konventioner och överenskommelser, särskilt rörande:
 1. Klassificering av farligt gods:
 - förfarandet för klassificering av lösningar och blandningar,
 - uppbyggnaden av ämnesförteckningen,
 - de olika klasserna av farligt gods och principerna för att klassificera dessa,
 - de transporterade farliga ämnenas och föremålets beskaffenhet,
 - fysikaliska, kemiska och toxikologiska egenskaper.
 2. Allmänna förpackningsvillkor, inklusive tankar och containrar:
 - olika typer av förpackningar samt förpackningskod och märkning,
 - förpackningskrav och föreskrifter för att prova förpackningar,
 - förpackningens beskaffenhet och återkommande kontroll.
 3. Varningsetiketter och märkning:
 - inskriptioner på varningsetiketter,
 - fastsättning och borttagning av varningsetiketter,
 - skyltning och etikettering.
 4. Omnämningen på transporthandlingarna:
 - uppgifter i godsdeklarationen,
 - överensstämmelseintyg från avsändaren.
 5. Försändningsätt, försändningsvillkor:
 - transport av komplett last,
 - transport av bulklaster,
 - transport i stora behållare för bulklaster,
 - containertransport,
 - transport i fasta eller avmonterbara tankar.
 6. Passagerartransport.
 7. Förbud och försiktighetsåtgärder vid samlastning.
 8. Separation av ämnen.
 9. Begränsningar av transporterade och undantagna kvantiteter.
 10. Hantering och stuvning:
 - lastning och lossning (fyllnadsgrad),
 - stuvning och separation.
 11. Rengöring och/eller avgasning före lastning eller efter lossning.
 12. Besättning: utbildning.
 13. Dokument som skall finnas i transportmedlet:
 - godsdeklaration,
 - skriftliga instruktioner,
 - fordonscertifikat,
 - förarintyg,
 - förarens utbildningsintyg för transport på inre vattenvägar,
 - kopia av eventuella dispenser,
 - övriga handlingar.
 14. Säkerhetsinstruktioner: tillämpning av instruktioner och användning av personlig skyddsutrustning.
 15. Övervakning: uppställning av fordon.
 16. Regler och restriktioner för trafik- och navigation.
 17. Driftsutsläpp och oavsiktliga utsläpp av förorenade ämnen.
 18. Krav gällande transportmaterielen.

BILAGA III

MODELL FÖR INTYGET SOM AVSES I ARTIKEL 5.5

EG-utbildningsintyg för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods

Intyg nr:

Kännetecken för staten som utfärdat intyget:

Efternamn:

Förnamn:

Födelseort och födelsedatum:

Medborgarskap:

Innehavarens namnteckning:

Gäller till den..... (datum) för företag som utför transporter av farligt gods samt lastning och lossning i samband med sådan transport:

- på väg
- på järnväg
- på inre vattenvägar

Utfärdat av:

Datum:

Namnteckning:

Förnyat till den:

Av:

Datum:

Namnteckning:

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 11 juni 1996

om tillämpning av artikel 8 i avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Furstendömet Andorra

(96/366/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT
FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 113 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

I artikel 8.1 a i avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Furstendömet Andorra⁽¹⁾, som undertecknades i Luxemburg den 28 juni 1990, föreskrivs att Furstendömet Andorra bemyndigar gemenskapen att för Furstendömet Andorras räkning under en tid av fem år, eller därutöver om någon överenskommelse inte går att nå enligt b, låta produkter med ursprung i tredje land och avsedda för Furstendömet Andorra övergå till fri omsättning.

I 1 b i samma artikel föreskrivs att Furstendömet Andorra vid utgången av denna tid och inom ramen för artikel 20 i avtalet, kan förbehålla sig att utöva sin rätt att låta dessa varor övergå till fri omsättning efter det att de avtalsslutande parterna slutit avtal därom.

Furstendömet Andorra har begärt att få utöva denna rätt till övergång till fri omsättning.

Rådet markerade i en förklaring som antogs den 30 oktober 1995 sitt principiella godkännande till att Furstendömet Andorra utöver denna rätt.

Det är lämpligt att rådet som avtalsslutande part formellt fastställer gemenskapens ståndpunkt.

Det är lämpligt att fastställa en frist för att genomförandet av rätten till övergång till fri omsättning skall kunna förberedas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Från och med den 1 juli 1996 upphör Europeiska gemenskapen att på Furstendömet Andorras vägnar och för dess räkning låta varor med ursprung i tredje land och avsedda för Furstendömet Andorra övergå till fri omsättning.

Utfärdat i Luxemburg den 11 juni 1996.

På rådets vägnar

W. VELTRONI

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 374, 31.12.1990, s. 16.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 13 juni 1996

om skyddsåtgärder med avseende på mul- och klövsjuka i Albanien

(Text av betydelse för EES)

(96/367/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/675/EEG av den 10 december 1990 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter som förs in i gemenskapen från tredje land⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 95/52/EG⁽²⁾, särskilt artikel 19.6 i detta, och

med beaktande av följande:

Ett utbrott av mul- och klövsjuka har konstaterats i Albanien.

Förekomsten av mul- och klövsjuka i Albanien innebär ett allvarligt hot mot medlemsstaters hjordar, med tanke på handeln med vissa djurprodukter.

Genom kommissionens beslut 93/242/EEG av den 30 april 1993 om import till gemenskapen av vissa levande djur och produkter av sådana med ursprung i vissa europeiska länder med hänsyn till mul- och klövsjuka⁽³⁾, senast ändrat genom beslut 95/295/EG⁽⁴⁾, infördes ett förbud mot import från och transitering genom vissa länder, däribland Albanien, av levande djur, färskt kött samt vissa köttprodukter från känsliga arter.

I rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom och införsel till gemenskapen av produkter som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A.1 till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG⁽⁵⁾, senast

ändrat genom kommissionens beslut 96/340/EG⁽⁶⁾, fastställs villkoren för import av djurtarmar, hudar och skinn, ben och benprodukter, horn och hornprodukter, hovar och hovprodukter, jakttroféer samt obehandlad ull och tagel. Dessa produkter får importeras endast om de behandlas på ett sådant sätt att smittämnet förstörs. Vissa andra produkter får emellertid fortfarande importeras. Detta material utgör en risk.

I kommissionens beslut 95/340/EG⁽⁷⁾, senast ändrat genom beslut 96/325/EG⁽⁸⁾, upprättas en förteckning över tredje länder från vilka medlemsstaterna bemyndigar import av råmjölk, värmebehandlad mjölk samt mjölkbaserade produkter. Albanien ingår i denna förteckning. Mjolkprodukter får importeras endast om de behandlas på ett sådant sätt att smittämnet förstörs.

Det är därför nödvändigt att förbjuda import av vissa djurprodukter från Albanien, varvid undantag görs om dessa produkter har genomgått särskild behandling.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Utöver de bestämmelser som anges i beslut 93/242/EEG, skall medlemsstaterna ej tillåta import av följande produkter från nötkreatur, får, getter, grisar eller andra klövbärande djur med ursprung inom Albanien territorium:

⁽¹⁾ EGT nr L 373, 31.12.1990, s. 56.

⁽²⁾ EGT nr L 265, 8.11.1995, s. 16.

⁽³⁾ EGT nr L 110, 4.5.1993, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT nr L 182, 2.8.1995, s. 30.

⁽⁵⁾ EGT nr L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽⁶⁾ EGT nr L 129, 30.5.1996, s. 35.

⁽⁷⁾ EGT nr L 200, 24.8.1995, s. 38.

⁽⁸⁾ EGT nr L 123, 23.5.1996, s. 24.

- Blod och blodprodukter enligt beskrivningen i kapitel 7 i bilaga I till direktiv 92/118/EEG.
- Råmaterial för tillverkning av djurfoder samt läkemedelsprodukter eller tekniska produkter enligt beskrivningen i kapitel 10 i bilaga I till direktiv 92/118/EEG.
- Gödsel enligt beskrivningen i kapitel 14 i bilaga I till direktiv 92/118/EEG.

2. Det förbud som anges i den första strecksatsen i punkt 1 skall inte gälla blodprodukter som har genomgått den behandling som föreskrivs i kapitel 7.3 b i bilaga I till direktiv 92/118/EEG.

3. Medlemsstaterna skall tillse att de intyg som åtföljer blodprodukter som skall skickas från Albanien bär följande påskrift:

”Blodprodukter som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 96/367/EG om skyddsåtgärder med avseende på mul- och klövsjuka i Albanien.”

Artikel 2

Medlemsstaterna skall ändra de bestämmelser de tillämpar i samband med handel så att de överensstämmer med detta beslut. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 13 juni 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 juni 1996

om finansiellt gemenskapsstöd för genomförandet av vissa åtgärder för att bekämpa mul- och klövsjuka i Albanien

(Text av betydelse för EES)

(96/368/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet⁽¹⁾, senast ändrat genom beslut 94/370/EG⁽²⁾, särskilt artikel 13 i detta, och

med beaktande av följande:

Fall av mul- och klövsjuka har konstaterats i Albanien. Dessa fall som förekommer i prefekturen Korca utgör en direkt fara för gemenskapen och särskilt för Grekland.

Gemenskapen och FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) gjorde gemensamt en resa till Albanien för att undersöka läget. Slutsatserna från denna resa är att det är nödvändigt att ge finansiellt stöd till de albanska myndigheterna för bekämpning av denna sjukdom.

De vaccinationsdoser som är nödvändiga för att säkerställa att de berörda djuren skyddas bör ställas till de albanska myndigheternas förfogande.

Gemenskapen bör stå för en del av kostnaderna i samband med vaccinationerna.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut utförs i samarbete med FAO:s europeiska kommission för bekämpning av mul- och klövsjuka. Särskilt utgifterna för vaccinationerna kommer i första hand att finansieras genom fond nr 911100/MTF/INT/003/EEG.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Kommissionen skall i samarbete med FAO:s europeiska kommission för bekämpning av mul- och klöv-

sjuka vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förse de albanska myndigheterna med

— i ett första skede, 200 000 doser vaccin av en typ som säkerställer att djur av mottagliga arter (nötkreatur, grisar, får och getter) skyddas mot det virus som konstaterats i Albanien,

— i ett andra skede, 400 000 doser av det vaccin som fastställts i första strecksatsen.

2. Gemenskapen skall stå för alla de utgifter som åtgärderna i punkt 1 medför (dock högst 600 000 ecu).

Artikel 2

1. Gemenskapen skall stå för 50 % av utgifterna för de vaccinationer som genomförs av de albanska myndigheterna under kontroll av FAO:s europeiska kommission för bekämpning av mul- och klövsjuka.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 omfattar särskilt inköp och leverans av

— nödvändig vaccinationsutrustning (sprutor, materiel för kylkedjan, skyddskläder etc.),

— desinfektionsmedel,

— märken till djur.

3. Vid tillämpningen av denna artikel skall kommissionen ersätta fond nr 911100/MFT/INT/003/EEG för utgifterna för de vaccinationer som avses i punkt 1 (dock högst 10 000 ecu).

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 juni 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EGT nr L 168, 2.7.1994, s. 31.